

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.348/2012/6.szám

A Győri Ítéltábla a Szalma & Partnerei Ügyvédi Iroda által képviselt **perújító felperesnek** a Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda által képviselt **perújított alperes** ellen perújítás iránti perében a Győri Törvényszék 2012. július 20. napján kelt 3.G.20.279/2011/39. számú ítélete ellen a perújító felperes részéről 43. sorszám alatt és a perújított alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy köteles megfizetni az alperes 15 napon belül az elsőfokú határozatban írtakon felül a felperesnek további 10.058.401,- (Tízmillió-ötvennyolcezer-négyszázegy) Ft, egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

A felperes fellebbezésére feljegyzett 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetékből az alperes 454.000,- (Négyszázötvennégyezer) Ft, míg a felperes 2.046.000,- (Kettőmillió-negyvenhatezer) Ft-ot tartozott megfizetni az államnak az adóügyekben eljáró hatóság külön felhívására.

Köteles megfizetni a felperes az alperes 15 napon belül 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, ezt meghaladóan a felek viseljék a fellebbezéssel felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt 4.G.40.074/2004. számon megindított, a Győri Ítéltábla előtt 2008. december 3-án Gf.II.20.247/2007/27. számú jogerős ítélettel befejezett, a Legfelsőbb Bíróság 2009.

június 18-án kelt Pfv.VIII.20.610/2009/6. számú ítéletével hatályában fenntartott jogerős ítéletet részben - a perköltség rendelkezést nem érintően - hatályon kívül helyezte, és a perújított alperes biztosítási szerződésből eredő marasztalását 49.317.6000,-Ft-ra és ennek 2008. december 26. napjától számított késedelmi kamatára felemelte.

13.538.700,-Ft kifizetést a bíróság beszámította, s ennek eredményeként kötelezte a perújított alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a perújító felperesnek 35.778.900,-Ft-ot és ennek 2008. december 26. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a perújító felperes kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a perújító felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a perújított alperesnek 250.000,-Ft perköltséget. A NAV illetékes adóhatósági főosztálya felhívásában írt módon és időben a perújító felperes 549.000,-Ft, a perújított alperes 351.000,-Ft perújítási eljárási illetéket köteles megfizetni a Magyar Államnak.

Az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a Győri Ítéltábla 2008. december 3-án kelt Gf.II.20.247/2007/27. számú ítéletében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság G.40.074/2004/65. számú ítéletét megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 45.129 eurót. A Győri Ítéltábla fentiekben hivatkozott döntése a peres felek közt létrejött, 2002. február 18. napján kelt vagyonszerződésen alapult, amelynek értelmében az alperes biztosító köteles volt helytállni a felperes tulajdonában álló szemsebészeti lézerberendezés 2004. március 9-én történt meghibásodásából eredő kárért. A kár összege a gép 45.129 euró összegben meghatározott javítási költségéből állt.

A speciális szemsebészeti lézerberendezés szervizelését végző (ALCON) cég, 2008. december 5-én tájékoztatta a gép javítását megrendelő felperest, hogy 2007. december 31. napjától kezdődően nem nyújt szerviztámogatást a perrel érintett lézerrendszerre. A termék gyártását ugyanis 2000. évben befejezték, ezért megszűnt azon autentikus alkatrészek beszerzésének lehetősége, amelyek a speciális paramétereknek megfelelő orvosi berendezés műszaki leírás szerinti szervizeléséhez szükségesek. Ezért a szervizcég az általa javítandó berendezés hibátlan, rendeltetésszerű működését a továbbiakban nem tudja garantálni.

A készülék javíthatatlanságára tekintettel a felperes 2008. december 9-én a berendezés pótlási értékének megtérítését kérte a biztosítótól. Az alperes az igényt elutasította, és 2009. február 4-én - a jogerős ítéletben meghatározott 45.129 eurónak megfelelő - 13.538.700,-Ft összeget teljesített a felperes részére.

A felperes a törvényi határidőben (2009. július 7. napján) perújítási kérelmet terjesztett elő. Új bizonyítékként az ALCON Service 2008. december 5-én kelt tájékoztatását jelölte meg, amely igazolta, hogy a gép 2007. december 31-ét követően nem javítható. Ezért a biztosító nem a javítási költség, hanem az Általános Szabályzat VII. fejezet 4. pont 4/2. bekezdése értelmében a pótlási érték megfizetésére köteles.

A Győri Ítéltábla 2011. március 8-án kelt Gf.V.20.411/2010/3. számú végzésével a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság P.20.438/2010/5. számú végzését megváltoztatva a perújítást megengedte.

Kifejtette, hogy a gép javíthatatlansága új ténynek tekintendő, amelynek vizsgálatára az alapperben nem került sor.(Pp.260.§. (1) bek.a) pont 260.§. (2) bek.) A szerviz - alapperben is rendelkezésre álló - 2004. április 26-án kelt tájékoztatása, miszerint „2007. után az összes APEX PLUS rendszer forgalomból való kivonását tervezik, ezért a szerviz a tartalék alkatrész elérhetőségétől fog függeni”, nem ad alapot olyan következtetés levonására, hogy a lézerberendezés 2007. évtől nem lesz javítható. A szerviz alapiratok közt fellelhető, 2008. november 18-án kelt e-mail-ja nem ébreszt kételyt a készülék javíthatóságát illetően, mivel a szervizcég azon nyilatkozatát tartalmazza, hogy a készülék harmadik személy általi felnyitása esetén, annak biztonságos működéséért a szolgáltató nem vállal felelősséget. A fentiekből következően nem állapítható meg, hogy a perújító felperes az alapperben tudott a készülék javíthatatlanságáról, vagy arról tudnia kellett, ezért a magasabb összegű igényérvényesítés lehetőségét biztosító javíthatatlanság tényére hivatkozás elmaradásában önhiba nem terheli. .

A perújító felperes módosított perújítási kérelmében a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését és a perújított alperes kötelezését kérte 81.091.784,-Ft és annak 2004. március 10. napjától számított, a Ptk. 301/A §. (2) bekezdés szerinti késedelmi kamata megfizetésére, valamint a 2009. február 4-én megfizetett 13.538.700,-Ft tökeösszeg után 2004. március 9-től a Ptk. 301/A §. (2) bekezdés szerinti mértékkel számított 10.058.401,-Ft késedelmi kamat megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a biztosítási szerződés szerint a „gépek, berendezések” összevont vagyonsoportra vonatkozóan a biztosítási összeg 96 millió Ft összegben, pótlási értéként került meghatározásra. A lézerberendezés biztosító által megtérítendő pótlási értéke tehát a 96 millió Ft biztosítási összegből - az eszköznyilvántartásban feltüntetett -, kisebb értékű gépek összesen 1.369.514,-Ft-os értékének levonása után fennmaradó összeg, amelybe a felperes beszámította az alperes által 2009. február 4-én teljesített 13.538.700,-Ft kifizetést. A fentiek szerint kalkulált 81.091.784,-Ft és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes kifejtette, hogy a Ptk. 549. §. (2) bekezdése alapján kötött biztosítási szerződés esetén az alul-, illetve felülbiztosítás kizárt. A biztosított a maga határozza meg a biztosítási összeg felső határát, így a biztosító által teljesített kifizetés a vagyontárgy tényleges bruttó értékét meghaladhatja.

A perújított alperes a jogerős ítéletet hatályában fenntartani kérte.

Elsődlegesen elévülési kifogást terjesztett elő figyelemmel arra, hogy a vállalkozások vagyonsbiztosítási szabályzata XI/1. pontja szerint a biztosítási szerződésből eredő igények elévülési ideje a biztosítási esemény bekövetkeztétől számított 1 év. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes az együttműködési kötelezettségét sértve a gépet - amikor arra még lehetőség volt - nem javította meg, ellenben jelentős anyagi ráfordítással új eszközt vásárolt.

A kereseti kérelmet összecszerűségében is vitatta. Álláspontja szerinti téves a felperesnek a pótlási értéken való helyállással kapcsolatosan elfoglalt álláspontja.

Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelmet részben alaposnak ítélte.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 267. §. és 247. §. (1) bekezdése alapján leszögezte, hogy a perújítási eljárásban a keresetváltoztatás korlátját az alapeljárásban előterjesztett kereset tartalma, annak ténybeli és jogi alapja szabja meg: a felperes nem javítási költségre, hanem a javíthatatlanságra tekintettel pótlási értékre tarthat igényt. A bíróságot a perújítási kérelem korlátai kötik, ezért a perújítási eljárásban a bíróság azt vizsgálhatta, hogy a perbeli készülék javítható-e és ettől függően milyen összegű károsodás érte a perújító felperest, és a biztosítási szerződés alapján (Ptk.536.§.(1)bek.553.§.(1)bek.) milyen összegű a biztosító helytállási kötelezettsége. Ezért a Pp. 267. §. szerinti korlátba a felperes keresetváltoztatása nem ütközött.

A perújítási eljárásban feltárt új bizonyítékok - köztük "A" szakvéleménye - és az alapperben már rendelkezésre álló bizonyítékok együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli készülék 2007. december 31-ét követően javíthatatlan, amelynek következtében a felperes a javítási költségnél magasabb összegű pótlási értékre, ám az alapeljárásban bejelentett jogcímen alappal tartott igényt.

Az elsőfokú bíróság az alperes elévülési kifogását a pótlási érték megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem tekintetében elutasította.

Rámutatott, hogy a 2004. március 9-i káreseményt követően a felperes a Ptk. 544. §. (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett, majd a per megindítására 2004. július 6. napján sor került. 2008. december 3-án kelt jogerős ítélet meghozatalát követően tudomására jutott új tényre tekintettel - az összecszerűségében immár a pótlási értékhez igazodó, de változatlanul az alapperben megjelölt jogcímen érvényesített - igényét haladéktalanul, 2008. december 10-én bejelentette az a perújított alperes felé, majd határidőben perújítási eljárást kezdeményezett. Ezért a vagyonbiztosítási szabályzat XI/1. pontjára hivatkozásra előterjesztett elévülési kifogás a pótlási érték összegéhez igazodó kereseti kérelemre vonatkozóan alaptalan.

A 10.058.401,-Ft késedelmi kamatigény tekintetében előterjesztett elévülési kifogásnak azonban az elsőfokú bíróság helyt adott.

A felperes az alapeljárásban az igényelt javítási költség után késedelmi kamatigényt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vagyonbiztosítási szabályzat XI/1. pontjában foglalt 1 éves elévülési idő a Ptk. 324. §. (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a késedelmi kamatigény tekintetében annak 2012. január 17-i előterjesztéséig eltelt, ezért a perújító felperes 10.058.401,-Ft igénye elévült.

Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy az alperes a gép javíthatatlansága, rendeltetésszerű használatra alkalmatlansága következtében a biztosítási szerződés alapján (vagyonbiztosítási szabályzat VII.4/2. 4/3.pontja) annak pótlási értékét köteles megfizetni.

A pótlási érték összegének meghatározásához a bíróság a vagyonbiztosítási szabályzat V/3. pontjában rögzített definícióból indult ki. Eszerint a pótlási érték a piaci, valóságos, műszaki érték, avult érték.

A beszerzett igazságügyi szakértői vélemény a lézerberendezés pótlási értékét - a biztosítási esemény időpontjában - beszerzési ár 240.000 dolláros értékében becsülte azzal, hogy maradványérték nincs. A káresemény 2004. március 9-i időpontjára vetítve a gép pótlási értékét a bíróság 49.317.600,-Ft-ban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság az alperest - beszámítva az általa már teljesített összeget - 35.778.900.- Ft megfizetésére kötelezte.

Utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a javítás tetemes költségét a felperes nem volt köteles megelőlegezni, ezért a gép megjavításának elmaradása a felperesnek nem felróható.

Figyelemmel a felperes 2008. december 9-én kelt pótlási értékhez igazodó igénybejelentésére, az elsőfokú bíróság a Ptk. 553. §. (1) bekezdése alapján a biztosító szolgáltatási kötelezettségének beálltát, ezáltal a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2008. december 26. napjában határozta meg.

A perújított alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a perújítási kérelem elutasítását, az alapügyben hozott ítélet hatályában fenntartását és az eljárásban felmerülő költségeinek megtérítését kérte. Másodlagos kérelme a marasztalási összeg 13.538.700,-Ft-ra történő leszállítására és költségeinek arányos megtérítésére irányult.

Vitatta a perújítás megengedhetőségét, mivel a gép javíthatatlansága új ténynek nem tekinthető. Amennyiben a felperes az alapeljárásban a gép megbontásához hozzájárul, lehetőség adódott volna a javíthatóság vizsgálatára, és a meghibásodás oka pontosan kideríthető lett volna. Erre a felperes hozzájárulásának hiányában, az ő érdekkörében felmerült okból nem került sor. Ezt a körülményt pedig az alapügyben eljáró bíróság értékelte, így elbírálatlan, új tény nem merült fel.

Rámutatott, hogy a javíthatatlanság nem műszaki okokra, hanem az eredeti alkatrészek hiányára vezethető vissza. Annak közlésére pedig, hogy az alkatrész utánpótlás csak 2007. évig biztosított már a 2004. április 26-án kelt levélben sor került. Ezért a felperes kellő gondosság mellett felismerhette volna, hogy 2007. év után nem lesz mód alkatrészek beszerzésére, ami a javítás, a szervizelés akadályát képezheti. A javíthatatlanság ez okból sem minősülhet új ténynek.

A felperes azon magatartásával, hogy az elhúzódó pertartam időszaka alatt a kijavításról nem gondoskodott, illetőleg a hiba okát nem tisztázta, kárenyhítési kötelezettségének sem tett eleget.

Az alperes a pótlási értékre felemelt kereset alaptalansága körében arra is hivatkozott, hogy a Pp.267.§. (1) és a Pp. 247. §. (1) bekezdése alapján a perújítási eljárásban a kereseti igények más tényekre alapított és ebből következően más jogcímen történő érvényesítésére már nincs

lehetőség, így az ilyen célzattal előterjesztett perújítás nem engedhető meg. (EBH 1999.25. számú jogeset)

A perújított alperes fenntartotta azon álláspontját, miszerint a pótlási értékre irányuló kereseti kérelem elévült. Az elévülés a biztosítási esemény bekövetkeztével (2004. március 9-én) kezdődik. A szabályzat már hivatkozott XI/1. pontja szerint az 1 éves elévülési időn belül lehetősége lett volna a felperesnek nemcsak a javítási költségre irányuló, hanem a teljes kár iránti igényét is bejelenteni. Az összecszerűség és annak meghatározása, hogy a felperes javítási költségre vagy pótlási értékre jogosult a kárrendezés feladata. A pótlási érték megfizetésére irányuló követelés 2008. decemberben a fentiek értelmében elévült

Az összecszerűség körében az alperes azt vitatta, hogy a pótlási érték meghatározásánál a bíróság maradványértékkel nem számolt. Amennyiben a pótlási érték számítása során a káridőpont az irányadó, úgy a maradványértéket is a 2004. évi állapot szerint kellett figyelembe venni..

A perújító felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes módosított kereseti kérelemben írtak szerinti marasztalását kérte. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, és kérte az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását.

Kifejtette, hogy a bíróság a Ptk. 549. §. (2) bekezdésébe ütköző módon állapította meg az alperest a biztosítási szerződés alapján terhelő fizetési kötelezettség mértékét.

Az általános vagyonszerzési szabályzat V/1. pontja és a Ptk. 549. §. (2) bekezdései értelmében pótlási értéken a biztosítási szerződésben a biztosított által megjelölt biztosítási összeget kell érteni. A pótlási érték számításánál az elsőfokú eljárásban kifejtettek szerint, a biztosítási szerződésben megjelölt „gépek, berendezések” vagyonszámra irányadó 96 millió Ft összegből kell kiindulni.

A késedelmi kamatfizetés 2008. december 26-i kezdőidőpontjának meghatározása sérti a Ptk. 553. §. (1) bekezdésébe írtakat.

A felperes hangsúlyozta, hogy a biztosító nem a felperes 2008. december 9-én kelt felszólításához kapcsolódó határidő eredménytelen elteltét követően (2008. december 26. napja) esett fizetési késedelembe, hanem a biztosítót a Ptk. 553. §. (1) bekezdés alapján a biztosítási esemény bekövetkeztétől, 2004. március 9. napjától terheli helytállási kötelezettség. Ezért a késedelmi kamatfizetés kezdőidőpontja 2004. március 10. napja.

Rámutatott, hogy a 10.058.401,-Ft összegű késedelmi kamatkövetelése nem évült el. A Ptk. 324. §. (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint a kamat a főkövetelés jogi sorsát osztja.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a pótlási érték összegét abban az esetben is helytelenül állapította meg, amennyiben azon szakértői megállapításból indul ki, hogy a pótlási érték a javíthatatlan eszköz beszerzési árával egyenlő. Ez utóbbi meghatározásból ugyanis az következik, hogy a beszerzés időpontjában irányadó árfolyamon kellett volna a bíróságnak a 240.000 dollár beszerzési összeg forint ellenértékét meghatározni.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a pernyertesség-pervesztesség mértékét is, ezért a felperest terhelő perköltség összegét helytelenül határozta meg a kijavító végzés.

A pernyertesség-pervesztesség aránya tekintetében a felperes hangsúlyozta, hogy a felperes a marasztalási kérelmét 91.150.180,-Ft-ban határozta meg és ebből az elsőfokú eljárásban 49.317.000,-Ft összeget ítelt meg a bíróság, így a marasztalási kérelemhez viszonyítottn 54 %-ban lett pernyertes a felperes.

A perújító felperes fellebbezése részben megalapozott.

A perújított alperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp.253.§.(3)bek.) az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényeket, bizonyítékokat feltárta, azokat a Pp. 206. §-ban írtaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetései azonban - az alábbiakban kifejtettek szerint - részben helytállóak.

Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által elfoglalt - a Győri Ítéltábla Gf.V.20.411/2010/3.számú határozatában kifejtetteken alapuló - azon álláspontot, miszerint a per tárgyát képező lézerkészülék 2007. december 31-ét követő javíthatatlansága olyan új tény, amely - felperesnek fel nem róhatóan - az alapeljárásban elbírálásra nem került.

Az a szakértő által is alátámasztott tény, hogy a berendezés 2007. december 31-ét követően nem javítható, a felperesi követelés összecszerűségét befolyásolja, és a perújítási eljárásban módosított kereseti kérelem jogalapját nem érintve, annak megállapítására ad alapot, hogy a biztosító helytállási kötelezettsége a Ptk. 536.§.(1) 553. §. (1) bekezdése alapján - figyelemmel a biztosítási szerződésben foglaltakra - a gép pótlási értékének erejéig áll fenn.(szabályzat VII/4.2.pont)

A pótlási érték fogalmát mind a felek, mind az elsőfokú bíróság eltérő módon értelmezte, részben ebből következően a biztosító ehhez igazodó helytállási kötelezettsége mértékére vonatkozóan is eltérő álláspontot foglaltak el.

A Ptk. 549. §. (1)-(2) bekezdéseinek és a szabályzat V/1.2.3.pontjainak együttes értelmezéséből levezethetően a pótlási érték az az összeg, amelyen az adott típusú, korú, hasznátságú, - ennek hiányában hasonló típusú, de azonos rendeltetésű, korú, hasznátságú - berendezés a károsodás időpontjában, a piaci forgalomban beszerezhető.

A biztosító a biztosított berendezés teljes károsodása esetén ezen összeg megtérítésére köteles (szabályzat VII/4.2.), amennyiben ez nem haladja meg a biztosított által a biztosítási szerződésben megjelölt Ptk. 549. §. (2) bekezdése szerinti biztosítási összeghatárt.

A fentiekből következően nem helytálló azon felperesi érvelés, amely - a szabályzat hivatkozott pontjait figyelmen kívül hagyva - a pótlási érték összegét a biztosítási összeggel azonosítja. A biztosítási összeg a kifizethető pótlási értékösszeg felső határa.

A jelen tényállás mellett a felperes károsodása két tényezőre vezethető vissza: a berendezés műszaki meghibásodása - azaz a biztosítási esemény -, amely 2004. március 9-én következett be, és az alkatrész utánpótlás megszűnése, amely a gép javíthatatlanságát, ezáltal teljes használhatatlanságát eredményezte, ami azonban csak 2007. december 31. napját követően állt elő. A két, felperes magatartásától független körülmény együtthatása eredményezte, hogy 2007. december 31. napját követő időszakban a lehetősége is megszűnt annak, hogy a speciális funkciójú gép a rendeltetését betöltse, így a felperes teljes kára bekövetkezett. Ebből következően a biztosító helytállási kötelezettsége - amely a javítási költséget jóval meghaladó pótlási érték erejéig áll fenn -, az az összeg, amelyen a felperes egy ugyanilyen típusú, korú, hasznátságú lézergépet a teljes károsodáskor - azaz 2007. december 31. napját követően - beszerezhet.

Ennek meghatározása szakértői közreműködést igényelt. "A" PhD. szakértő rámutatott azokra a speciális körülményekre, amelyek jelen esetben a pótlási érték meghatározását problematikusá teszik és csak megközelítő jelleggel, tág határok között teszik azt becsülhetővé. Ekörben a műszer speciális rendeltetése, és az a körülmény emelendő ki, hogy a gyártása 2000. évben megszűnt. Ezen okok következtében a szakértő a pótlási értéket a lézergép beszerzési ára 240.000 dolláros összegéhez kötötte.

A peres felek a szakvélemény pótlási értékre vonatkozó, 2004. évre irányadóan megállapított, és a beszerzési értékhez igazodó meghatározását elfogadták. (35.és 36.sz. iratok) Az alperes csak a maradványérték hiányára vonatkozó szakértői megállapítást vitatta.

A pótlási érték szakvélemény szerinti behatárolását, annak szempontjait az elsőfokú bíróság is elfogadta. A pótlási érték pontosabb, az ítéletábla által a fentiekben kifejtett szempontokkal adekvát meghatározását lehetővé tevő bizonyítási indítványt a felek egyike sem terjesztett elő.

Ezért az ítéletábla a rendelkezésre álló szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadva a pótlási értéket 240.000 dollár összegben és ennek megfelelően 2004.évre számított forint értékében vette figyelembe.

A felperes a bíróság által meghatározott pótlási összeget abból a téves álláspontjából kiindulva vitatta, miszerint a pótlási érték a biztosítási összeggel azonos. Ezen érvelés a fentiekben kifejtettek miatt nem alkalmas a szakvéleményen alapuló első bírói döntés cáfolatára.

A felperes az összecszerűség körében kifejtett másodlagos érvelése a szakvélemény koncepcióját elfogadva, a 240.000 dollár beszerzési árból kiindulva a pótlási összeget a gép megvásárlásakor árfolyamon átváltott forint ellenértékben határozta meg. Azon szakértői megállapításból, hogy a biztosítási esemény időpontjában a pótlási érték 240.000 dollár körül határozható meg, nem vonható le az a következtetés, hogy a forint ellenértéket viszont

nem a biztosítási esemény időpontjára, hanem a beszerzés időpontjára kellene vetíteni. Mivel a szakértő a pótlási értéket a biztosítási esemény időpontjára vonatkoztatva becsülte meg, határolta be 240.000 dollár összegben, és ezt a megközelítést egyik fél sem vitatta, így forint ellenértéke is a biztosítási esemény időpontjára vetítve lehet irányadó. A szakvélemény nem a 240.000 dollár, 1998. évi forint megfelelőjét jelölte meg pótlási értéknek, hanem a biztosítási esemény időpontjában a 240.000 dollárt. A fentiek miatt a felperesi érvek nem alkalmasak a szakvélemény vitatására és az azon alapuló elsőfokú döntés megváltoztatására.

Az alperes a pótlási összeg meghatározását az okból vitatta, hogy a biztosítási esemény bekövetkeztekor maradványértékkel még számolni kellett volna. A szakvélemény azonban egyértelműen úgy foglal állást, hogy maradványérték nincsen.

Annak ellenére, hogy a javíthatatlanság csak 2007. december 31-ét követően - azaz 2008. év folyamán következett be, ezáltal a berendezés pótlásának szükségessége is 2008. évben merült fel - a pótlási érték biztosítási esemény időpontjára vetített meghatározásán alapuló szakvéleményt az alperes sem vitatta. A szakvélemény megállapítását ezért a másodfokú bíróságnak irányadónak kellett tekintenie. A szakvélemény pedig a pótlási érték 240.000 dolláros meghatározása mellett úgy foglalt állást, hogy maradványértékkel - 2004. évre vetítve- számolni nem kell.

Utal az ítélet tábla a 2008. évtől már kétségtelenül előálló a tényhelyzetre, hogy a berendezés nem javítható, funkcióját nem tölti be, használhatatlan, ezért maradványértéket nem képvisel. A fentiek okán az elsőfokú ítéletben meghatározott pótlási összeg megváltoztatására az alperes által felhozott indokok alapján sincs lehetőség.

A pótlási összeg iránti igény tekintetében helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes elévülési kifogása nem alapos. Ekörben kifejtett érvelésével az ítélet tábla egyetért.

A felperes mind az alapeljárásban, mind a perújítási eljárásban ugyanazon igényt érvényesíti, azaz a felek közti biztosítási jogviszonyból eredő követelését. A felperes tehát a 2004. évihez képest nem új igényt érvényesít - amely a biztosítási eseményhez viszonyítva 1 év elteltével elévült, hanem olyan új tényre (javíthatatlanság) hivatkozik, amely az érvényesített igény összesszerűségére van hatással.

A főkövetelés jogi sorsát osztva a 10.058.401,-Ft összegű késedelmi kamatigény sem évült el.

A Ptk. 267. §. (1) bekezdés alapján a perújítási eljárásban is alkalmazandó Pp. 247. §. (1) bekezdés szerint a kereset az alapeljárásban nem követelt kamatigényre is kiterjeszthető. A késedelmi kamat a főköveteléstől függő mellékkövetelés (Ptk. 324. §. (2) bekezdés), ezért a főköveteléstől független önálló elévülése kizárt.

A késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében az állapítható meg, hogy a javítási költség összegében manifesztálódó „kárrész”, azaz a 13.538.700,-Ft a biztosítási eseménytől esedékes (Ptk. 553. §. (1) bekezdés), ezért ezen összeg után 2004. március 9. napjától a kifizetésig, 2009. február 4. napjáig a Ptk. 301/A §. (2) bekezdés alapján késedelmi kamat jár. Az ítélet tábla ennek alapján marasztalta az alperest 10.058.401,-Ft összegű késedelmi kamat megfizetésére.

A javíthatatlanság miatt bekövetkező teljes kár tényéből eredő kárrész azonban csak 2008. évtől következett be, ezért az ítélet tábla e körben - azaz a 35.778.900,-Ft összegű kárrészre vonatkozóan - az elsőfokú ítéletben megállapított kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját elfogadta. A 35.778.900,-Ft károsodás 2008. évben következett be, ezért ezen összeg után 2004. évtől késedelmi kamat megállapítása nem indokolt.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján a 10.058.401,-Ft kamatigény tekintetében megváltoztatta, és a módosított kereseti kérelemnek ekörben - a kifejtettek szerint - helyt adott, egyebekben az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését helyben hagyta.

A felperes vitatta az elsőfokú ítélet perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit.

Ekörben az ítélet tábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányának megállapításánál - a fellebbezésben hivatkozott 49.317.600,-Ft helyett - helytállóan indult ki a felperes javára ténylegesen megállapított marasztalás 35.778.900,-Ft összegéből. Az alperes 13.538.700,-Ft összeg erejéig fennálló fizetési kötelezettsége a perújítási eljárásban vita tárgyát nem képezte, a később perújítással támadott jogerős ítélet alapján a 13.538.700,-Ft megfizetésére sor került.

Az ítélet tábla által a felperes javára megítélt, további 10.058.401,-Ft összegre tekintettel is a felperes az elsőfokú eljárásban - kis mértékben -, de pervesztésnek tekintendő, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit nem érintette. (Pp. 81. §. (1) bekezdés)

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az általa lerótt 2.500.000,-Ft illeték megtérítésére nem tarthat igényt.

A felperes fellebbezése 18 %-ban lett eredményes, ezért a felperes illetékfeljegyzési joga alapján feljegyzett 2.500.000,-Ft másodfokú eljárási illeték az állam javára való megfizetésére a felek a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján a fenti arányban kötelesek.

A peres felek oldalán figyelembe vehető fellebbezési értékek és a fellebbezések eredményességének alapul vételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés c.) pont és (5) bekezdés alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjak beszámításával az ítélet tábla a Pp.81.§. (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte 50.000.-Ft másodfokú perköltség alperes javára történő megfizetésére .

Győr, 2013. május 15. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: